ДНЕВНИКЪ

(стенографический)

на

V Обикновенно Народно Събрание

(трета редовна сессия).

XIX ЗАСѢДАНИЕ, СЖББОТА, 18 НОЕМВРИЙ 1889 ГОДИНА.

(Начало въ 2 часа слѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя г-на Д. Петкова).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се отваря. Г-нъ секретарь А. Байчевъ ще прочете списъка на г да прѣдставителитѣ, за да се види, кой присжтствува и кой отсжтствува отъ днешното засѣдание.

Секр. А. Байчевъ: (Чете списъка). Отсжтствуватъ: Ст. Паница, Д. Грековъ, Ив. Стойновъ, Никола Станевъ, Г. Антоновъ, С. Брънчевъ, Хр. Лѣкарски, М. Давидовъ, Г. Жабленски, Н. Храновъ, А. Тодоровъ, Н. Църноощички, Д. Марковъ, Н. Шивачевъ, Ив. Антоновъ, Хр. Търневъ, Д. Пжшковъ, Желю Младеновъ, Д. Митовъ, Ив. Стойновъ, Д. Стояновъ, П. Даковъ, А. Томовъ, Гр. Начовичъ, К. Стоиловъ, Еминъ Муамеледжи, Хр. Ивановъ, А. Семизовъ, Т. А. Божиновъ, М. С. Марковъ, В. Гьошевъ, Н. Странски, Хр. Дюкмеджиевъ, Х. Ив. Х. Митовъ, Свящ. Хр. Караджовъ, Юр. Маноловъ, Неджибъ Бей Чилингировъ, Славчо Тжпчилещовъ, П. Вълнаровъ, Д. Томовъ, Галибъ Х. Еминовъ, А. Радевъ, Янко Георгиевъ, Х. Маринъ Цековъ, Т. Ц. Зайковъ, Ив. Халачовъ, Ив. Стамболовъ, Д. Златевъ, Д-ръ, Цачевъ, Д-ръ Стефановъ, Хр. Векиловъ, К. Велевъ, И. Богдановъ, В. Мончовъ, Д. Цековъ, Д-ръ Я. Геровъ, Тр. Мишевски, Л. Тюлевъ, Ст. Странски, Ил. Щърбановъ, Я. Ангеловъ, Н. Даскаловъ, Зах. Байкушевъ, Г. Крьстевъ, Г. Цанковъ и Т. Кесяковъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣдставители въ днешното засѣдание отсжтствуватъ 65 души; слѣдователно, има законно число прѣдставители, за да се отвори засѣданието и да се пристжпи къмъ разглеждание положенитѣ на дневенъ редъ въпроси. Но прѣди това, г-нъ секретарь ще прочете съкратения протоколъ отъ XVII засѣдание.

Секр. А. Байчевъ: (Чете скратений протоколъ отъ XVII засѣдание).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка върху прочетений скратенъ протоколъ? (Никой не иска дума). Значи протокола се приема за точенъ.

Г-нъ секретарь Пеневъ ще прочете скратения проколъ отъ миналото засѣдание.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете скратений протоколъ отъ XVIII засѣдание).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка върху прочетений скратенъ протоколъ?

Тр. Китанчевъ: На свършване на засѣданието вчера, ако помните добре, г-да прѣдставители, азъ се обърнахъ и помолихъ г-на прѣдсѣдателя, както и всичкото почитаемо бюро, когато има да се назначаватъ за дневний редъ прѣдложения отъ М-ствата и четение на законокроекти, да бждатъ толкова добри, щото въ самия дневенъ редъ, да обявяватъ подъ редъ самитѣ прѣдложения и г-нъ прѣдсѣдатель каза, че се взима въ внимание това мое прѣдложение. Моля да се запише въ протокола.

Прѣдсѣд.: Ще забѣлѣжа на г-на Китанчева, че официялнитѣ протоколи на Събранието сж стенографическитѣ и то тамъ е записано.

Има ли още нѣкой да прави забѣлѣжка върху протокола? (Никой не иска дума). Значи, протокола се приема за точенъ.

Г-нъ докладчикъ на прошетарната коммиссия има думата.

Докл. Ив. Златаровъ: Прошетарната коммиссия има честь г-да прѣдставители, да ви прѣдстави на високото внимание слѣдующитѣ прошения:

1) Прошение отъ нѣкой си Кирасъ Ив. Евстатиевъ, житель отъ гр. В.-Търново, служилъ е 36 години въ Турската държава, въ Кърмската война е билъ като секретарь интерпретъ на Силистренска губерния, като прѣводчикъ въ канцеларията на пре-

сата при Високата Порта, като помощникъ на М-стра на Нар. Просвѣщение въ Цариградъ, като помощникъ директоръ и главенъ инспекторъ на паспортитѣ въ Силистренската и Дунавска область — (шумъ) и като прѣдсѣдатель на търговския трибуналъ въ Тулча и на Апелативния сѫдъ въ гр. Руссе, Дунавска губерния. Притѣжава езицитѣ: Български, Турски, Френцуски, Грьцки, Италиянски, Срьбски и Ромѫнски. Проси Събранието да благоволи и разрѣши една степендия за дѫщерята му, така сѫщо и за него една удовлетворителна пенсийка да може да прѣживѣе охолно старинитѣ си и да прѣхрани бѣдното си семейство.

Комиссията, като разгледа всѣстранно това прошение на просителя и като (Зах. Градинаровъ: Отъ гдѣ е адресирано прошението? Докл.: Отъ Одринъ.) не намѣри за справедливо искането му, че той достаточно е принесълъ полза на Български народъ, за да заслужава пенсия, рѣши да се остави безъ послѣдствие прошението му. (Гласове: Приема се). Сега остава на почитаемото Събрание да се произнесе.

Зах. Градинаровъ: Азъ това ще кажа на г-да прѣдставителитѣ за освѣтление, че просителя прѣди четири месѣца е билъ Турски чиновникъ, околийский началникъ въ Анадолъ. Бѣше прѣди 4 години въ Търново и избѣга като неблагодаренъ отъ Българското правителство и отиде да служи въ Турция. Това за свѣдѣние.

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой да говори по това прошение? (Гласове: Не желае). Комиссията прѣдлага да се остави прошението на Кирасъ Ив. Евстатиевъ безъ послѣдствие. Който не приема това прѣдложение на Комиссията, да си вдигне рѫката. (Никой не вдига). Значи приема се прѣдложението на Комиссията.

Докл. Ив. Златаровъ: 2) Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла съ отношение отъ 26 й Октомврий 1889 год. подъ No. 10892 испраща двѣ постановления, едното отъ Хаджи-Елеский селско общинский съвѣтъ подъ No. 24, а другото постановление подъ No. 167 отъ Хасковската Окрѫжна Постоянна Коммиссия. Съ постановлението си Хаджи-Елеский селско общинский съвѣтъ като взема прѣдъ видъ, че до 1 й Януарий 1887 год. общината имъ е била градска, а послѣ съгласно чл. 5 отъ закона за градскитѣ общински управления се е обърнала на селска, като дава всичкитѣ нуждни доказателства да се разбере, че тѫзи община може да издържа всичкитѣ задължения на закона, които се искатъ отъ една градска община. Но понеже й прѣчилъ членъ 5, тъй като Хаджи-Елеската община нѣма исканото число жители 8000, а пъкъ се доказва, че приходитѣ й като градски ще бѫдѫтъ достаточни, да може да отговаря на законнитѣ искания на правителството едно като центъръ на околията, а друго като единъ пунктъ търговски, дѣто може да се развива доста голѣма търговия, постановява да се ходатайствува прѣдъ надлѣжното мѣсто за прѣименуване на общината имъ отъ селска на градска.

Постоянната Окрѫжна Коммиссия въ Хасково, като взела така сѫщо прѣдъ видъ, че Хаджи Елеската селска община може да издържа всичкитѣ разноски, като една градска община; като взела прѣдъ видъ още, че тѫзи община е центъра на околията и че този центъръ е такъвъ пунктъ на желѣзницата, щото може да доставя всичкитѣ приходи нуждни за издържанието й, понеже сегашнитѣ даждия на общината не сѫ въ състояние да покриватъ расходитѣ, а като се обърне въ градска, тя ще може напълно да отговаря, като една община състояща отъ 8000—10000 жители. Върху всичкитѣ тѣзи съображения, като взела прѣдъ видъ и чл. 5 отъ закона за градскитѣ общински управления, постановява да се прѣименува Хаджи-Елеската селска община отъ селска на градска. Моли Нар. Събрание да благоволи и испълни формата, като признае селската община за градска. Комиссията, като разгледа подробно и всѣстранно тоя въпросъ, едногласно прие, щото да се прѣименува тая община отъ селска на градска и моли Нар. Събрание да приеме това нейно рѣшение. (Гласове: Съгласни)

Прѣдсѣд.: Желае ли Нар. Събрание, да се говори по този въпросъ? (Никой не иска думата).

По хадатайството на Хасковската Окрѫжна Постоянна Коммиссия Хаджи-Елеската селска община да се прѣименува въ градска, Коммиссията е приела рѣшение да се прѣименува Хаджи-Елеската община отъ селска на градска и моли Нар. Събрание да приеме това рѣшение. Който не приема прѣдложението на Коммиссията, да си вдигне рѫката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Ив. Златаровъ: 3) Прошение отъ Василъ Ив. Платнаровъ, родомъ отъ гр. Карлово, внукъ на Василь Левски. Неговата кѫща по врѣме на въстанията служила за прибѣжище на всички работници въ това врѣме съ Левски. На възрасть 45 годишенъ, съ семейство отъ три дѣца, проси да му се увеличи пенсията. Има свидѣтелство отъ градското общ. управление, за че е бѣденъ и въ несъстояние да храни дѣцата си. Има свидѣтелство отъ Карловскитѣ жители, подписитѣ на които потвърждава кметството, съ което се удостовѣрява, че дѣйствително е послужилъ като дѣецъ, като опълченецъ и поборникъ въ врѣме на Срьбско-Турската война; участвувалъ въ Русско Турската война при Шейново, Шипка и Читакъ. Въ послѣдний бой той е билъ раненъ въ дѣсната рѫка и на послѣдъкъ той се е повредилъ до такава степень, щото е станалъ не въ състояние да работи, което се констатира съ едно медицинско свидѣтелство. Вслѣдствие на което, за да може да прѣхрани бѣдното си четиречленно семейство, проси Нар. Събрание, да се увеличи пенсията му. Коммиссията, като взе прѣдъ видъ, че споредъ заслугитѣ му е достатъчна отпустнатата му пенсия, въ сравнение съ много еднакво служивши и еднакво бѣдни поборници, е оставила прошението на г. Василь Платнаровъ безъ послѣдствие. (Гласове: Колко е пенсията му?) Не е извѣстна тукъ, но мисля, че е 60 лева.

Прѣдсѣд.: Василь Ив. Платнаровъ, внукъ на Василъ Левски, иска да му се увеличи пенсията на повече отъ 60 лева на месѣцъ. Коммиссията дава мнение да се остави прошението му безъ послѣдствие. Желае ли нѣкой да говори по тоя въпросъ? (Никой не иска думата). Ще дамъ на вотиране. Който не приема прѣдложението на Коммиссията, да си вдигне рѫката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Ив. Златаровъ: 4). Прошение отъ Петко Р. Славейковъ. Като прѣдсѣдатель на II-то Обикн. Нар. Събрание, Петко Р. Славейковъ е останалъ да дължи 3.756 лева и 35 ст. Смѣткитѣ не били прѣглеждани за I и II-то Нар. Събрания. Понеже въ 1881 год. стана прѣвратъ по пълномощията, той билъ изгоненъ вънъ отъ сѣвер. България и живѣлъ вънъ около 3 години, та нѣмалъ възможность да даде смѣтка за тия 3.756 лева и 35 стот. Върховната Смѣтна Палата, като разглеждала тия смѣтки, постановила, щото г-нъ Славейковъ да върне тая сумма назадъ. Когато г-нъ Славейковъ ималъ възможность и се завърналъ въ сѣверна България, той не е ималъ друга възможность, освѣнъ за да се избави отъ този дългъ, който той не отрича, че дължи, но така

сѫщо доказва, че той е изразходвалъ за смѣтка на Събранието и много по-голѣма отъ тая сумма и за да оправдае, намѣрилъ единственъ изходенъ пѫть: апелиралъ прѣдъ Върх. Касационенъ Сѫдъ. Сѫдътъ въ първото явяване на г-на Славейкова отложилъ дѣлото, но при второто разглеждание по нещастие г-нь Славейковъ се разболѣлъ и не присѫтствувалъ въ сѫда, който въ негово отсѫтствие утвърдилъ постановлението на Върх. Смѣтна Палата и осѫдилъ г-на Славейкова, да плати суммата 3.756 л. и 35 ст. М-ството на Финанситѣ, въ испълнение на това рѣшение, като не е имало, какво да вземе отъ г-на Славейкова, секвестирало му е часть отъ неговата пенсия именно отнимало му е по 200 лева месѣчно и по тоя начинъ му сѫ били удържани до сега 2.000 л., а оставатъ още да се доплаща 1.756 лева и 35 стот. Г-нъ Славейковъ се видѣлъ крайно обиденъ отъ това, понеже не счита Върх. Смѣтна Палата за компетентна да разглежда смѣткитѣ на Нар. Събрание, а още повече да осѫжда членоветѣ и прѣдсѣдателитѣ му. За това, като се посвѣстилъ малко отъ болѣстьта си, която го налетѣла, подава заявление въ Министерский Съвѣтъ, който уважилъ изказанитѣ отъ него причини и постановилъ да се прѣкрати по нататъшний запоръ на г-нъ Славейковата пенсия, до като се разгледа въпроса отъ самото Нар. Събрание. Сега г-нъ Славейковъ заявява въ Нар. Събрание и като не отказва, че зелъ тия пари, прѣдставлява слѣдующата смѣтка въ промѣнението си, а именно: похарчилъ е 100 л. за прѣнасяние на Нар. Събрание отъ Търново въ столицата; 295 л. раздалъ на разни опълченци и поборници, които въ 1880/81 год. били въ голѣмъ размѣръ, а когато той е билъ прѣдсѣдатель, е нѣмало законъ за опълченцитѣ, споредъ който да имъ се плаща; 367 лева и 60 стот. той дири за пѫтни отъ Търново до София и обратно, които не му сѫ заплатени; 1.100 л. дири за дневни пари прѣзъ първата сесия на II-то Обикн. Нар. Събрание и 685 лева дневни за II-та сесия на туй Събрание; 1.200 лева билъ принуденъ да расходи, като прѣдсѣдатель за разни извънредни разноски и 2.661 л. и 35 ст. изразходвалъ по напечатването съкратенитѣ протоколи на II-то Оаик Нар. Събрание, както и ония на Нар. Събрание при избирането на първий Български Князь. Всичко похарчено отъ него възлиза на 6.298 л. и 95 ст. и като се прѣснематъ 3.756 л. и 35 ст., които той зелъ, остава още да земе 2.542 л. и 60 ст. Г-нъ Славейковъ не казва, че има да зема, не казва даже, че си иска врѣхнината, а казва: «Азъ се възлагамъ на рѣшението на Нар. Събрание и то, каквото рѣши да бѫде рѣшено». Коммиссията, разбира се, разгледа сериозно и всѣстранно тоя въпросъ, като не пропустна изъ прѣдъ видъ и това, което самъ г-нъ Славейковъ признава, че нѣма оправдателни документи за паритѣ, дадени за прѣнасяние на Събранието и за помощь на опълченцитѣ, за което самъ исповѣдва, че ги изгубилъ, когато бѣгалъ и билъ прѣслѣдванъ отъ прѣвратаджиитѣ. Най-сетнѣ Коммиссията, като взе всичко въ съображение, дойде до туй рѣшение, щото 2.000 лева, които сѫ земени отъ пенсията на г-на Славейкова, да не му се врѣщатъ, но и да не му се искатъ останалитѣ 1.756 лева и 35 стот. Това е мнението на коммиссията и моли Нар. Събрание да го приеме. Тоесть въпроса да си остане въ положението, въ каквото се намира сега: нито да се вѣрнатъ паритѣ, които сѫ взети, нито, което остава за доисплащание, да му се иска.

Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Видите едно нѣщо, което е извършено могѫ да кажа, по-прѣди отъ Министерский Съвѣтъ или кой знае отъ кѫдѣ, прѣди рѣшението на Нар. Събрание, на което, както е извѣстно, смѣткитѣ се разглеждатъ отъ самаго него и само то̀ е компетентно да рѣши, дали паритѣ, отъ г-на Славейкова, да се взематъ или не и то може да рѣши, дали тѣзи пари г-нъ Славейковъ ги е расходвалъ правилно или не. Тукъ обаче въпроса не билъ рѣшенъ тъй. Г-нъ Славейковъ не отказва, че е истѣглилъ 3.000 и толкова лева; и дали може да ги оправдае или не, той остава да отговаря прѣдъ Нар. Събрание и само туй Нар. Събрание е въ положение да му иска тия пари или не и да го даде на сѫдъ или не. Тука обаче излѣзе друго. Министерский Съвѣтъ е далъ г-на Славейкова подъ сѫдъ, или кой, не чухъ какъ каза г-нъ докладчикъ. (Прѣдсѣд.: Смѣтната Палата го е дала подъ сѫдъ, а Министерский Съвѣтъ е прѣустановилъ дѣлото). Както и да е, но Нар. Събрание е компетентно; и мимо всичкитѣ закони на дѣржавата, М-вото на Финансигѣ удържало една часть отъ пенсията му. Моля ви, г-да прѣдставигели, знаете, че въ никоя дѣржава не може да се секвестира пенсията на единъ пенсионеръ или билъ какъвто да е. Въ насъ това е станало напротивъ. Сега дали г-нъ Славейковъ е виноватъ или не, но той като иска да се оправдава, азъ нѣма да говоря, но само въ кратцѣ ще кажа: да помоля Нар. Събрание да не отива по-надалачъ, а просто прошението му да се прати на специалната коммиссия, която разгледва редовно смѣткитѣ на Събранието, тя да изучи въпроса и да ни докладва; само тогава да се произнесе Събранието, дали да се опростятъ тия пари на г-на Славейкова, или не. По другъ начинъ, моля Събранието да не вотира нито тъй, нито инакъ, защото отъ една страна ще направимъ обида, а отъ друга страна ще направимъ несправедливость.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! Явява се прѣдъ насъ едно прошение на бивший нашъ прѣдсѣдатель. Този нашъ прѣдсѣдатель се обвинява въ злоупотрѣбление на правителственни пари. Той днесь се явява прѣдъ васъ, г-да прѣдставигели, и моли да му се простятъ тия пари. Тия пари, както казва г-нъ Векиловъ, безъ всѣкакъвъ законъ, безъ всѣкакво право, поискала ги е Върховната Смѣтна Палата отъ бившия прѣдсѣдатель на Нар. Събрание, П. Р. Славейкова, като неоправдани. Обаче, вамъ е извѣстно, г да прѣдставители, че всичкитѣ смѣтки на Нар. Събрание, на прѣдсѣдателитѣ, квесторитѣ, на бюрото и т. н. се разглеждатъ, изключително, отъ самото Нар. Събрание, за която цѣль имаше и избрана коммиссия. Сега тукъ въпроса е, като вѣрвѣли работитѣ до тукъ, тъй неправилно, дошло е най-сѣтне до М-рский Съвѣтъ. Най-напрѣдъ въпроса е миналъ прѣзъ Върх. Смѣт. Палата и Върх. Смѣт. Палата е изискала отъ бившия нашъ прѣдсѣдатель П. Р. Славейкова тия пари, до като да се оплаче този човѣкъ. Оплакалъ се, разбира се, на Върхов. Кас. Сѫдъ, който не знаемъ по какви съображения, рѣшилъ да остане безъ послѣдствие кассационната жалба на П. Р. Славейкова. За по-висока инстанция бившия нашъ прѣдсѣдатель на II-то Обик. Нар. Събрание г-нъ Славейковъ, се отнесълъ до М-рский Съвѣтъ съ просба, за да прѣустанови всѣкакво рѣшение на Върхов. Кас. Сѫдъ. Послѣдний е прѣустановилъ, като е съзналъ правото на П. Р. Славейкова, че не може никой другъ да му разглежда смѣткитѣ, освѣнъ Нар. Събрание. И днесь, вслѣдствие на това прѣустановление, за което е ходатайствувалъ г-нъ Славейковъ, явява се прѣдъ Нар. Събрание съ прошение, което, разбира се, по приетий редъ, прѣпраща се на прошетарната коммиссия, защото е прошение и прошетарната ком

миссия два пѫти става рѣшава този въпросъ. Първия пѫть го рѣши по-миналата сѫбота въ число десеточленно и рѣшила изобщо тия пари да се опростятъ. Обаче, днесь взето друго рѣшение отъ другата часть членоветѣ на коммиссията и азъ не обвинявамъ никого отъ членоветѣ на тѫзи коммиссия въ несправедливость, но тукъ азъ друго нѣщо сега искамъ да обясня на Събранието, че ако коммиссията е на мнение да се прости останалата часть, защо другата часть тогава да му се зема? Споредъ мене, трѣбвало би, да му се опрости или всичката сумма, или пъкъ да се изиска цѣлата сумма, такъвъ е принципа, г-да прѣдставители, на правото. Защото ний тука, нито даромъ даваме, нито даромъ искаме. Тукъ ний просто искаме да възстановимъ едно право, има ли или нѣма това право, ако е така, защо тогава да диримъ тѫзи часть, както прѣдставя коммиссията, половината да му се не врьща, а тия пари, които не сѫ още взети, да се простятъ на бившия прѣдсѣдатель на Нар. Събрание. Споредъ мене, като прѣдставитель, повтарямъ да кажа, не като членъ на коммиссията, че не можемъ въ такава дилема да поставяме въпроса. Трѣбва да се рѣши едно, та едно, трѣбва или да се изискатъ всичкитѣ пари, или да се опростятъ съвършенно.

Лошъ прецедентъ е, г-да прѣдставители, да прѣдставяме нашия прѣдсѣдатель и прѣдставителитѣ за не знамъ какви си. Лошъ прецедентъ е той и, като изхождамъ отъ тѫзи мисль, казвамъ, че г-нъ П. Р. Славейковъ дохожда тукъ съ едно обяснение прѣдъ Нар. Събрание и едно по едно обяснява кѫдѣ е деналъ паритѣ и даже той обяснява, че повече отъ тия пари, които се искатъ отъ него, е похарчилъ, но пакъ не ги дири. Сега, документалностьта за единъ прѣдсѣдатель въ това врѣме ви знаете, какъ се оправдава, че той наистина е давалъ на опълченци пари и азъ мисля, че ако си туримъ рѫката на сърдцето, ще признаемъ, че той ги е давалъ тия пари; послѣ, той е печаталъ протоколитѣ на II Обик. Нар. Събрание, печаталъ е още протоколитѣ по избиранието на първий Български Князь и че за всичко това нѣма оправдателни документи, това е истина, г-да прѣдставители, но днесь ний не се явяваме да ревизираме едни смѣтки и документи по тѣхъ. Ний се явяваме тукъ да признаемъ само по чувства, по убѣждение да рѣшимъ, дали тия нѣща, които г нъ Славейковъ, бившия прѣдсѣдатель на Нар. Събрание, прѣдставя днесь, могѫтъ да бѫдѫтъ истинни и иматъ ли тѣ за насъ нѣкаква важность. Азъ велегласно обявявамъ, че тѣ иматъ валидность, защото единъ прѣдсѣдатель на Нар. Събрание, ако искаше да прави каквото и да е, не казвамъ злоупотрѣбление, но да рѣчемъ нѣкакви шмекерии, то той не би взималъ толкова, че е ималъ възможность да вземе много повече, нѣщо, което не е направилъ.

Извѣстно ви е, г-да прѣдставители, какво стана съ г-нъ П. Р. Славейкова въ врѣме на прѣврата. Днесь той се явява прѣдъ насъ съ прошение, като излага подробно смѣтка за всичко и ний се явяваме толкосъ строги критици къмъ всичко искаме всичко да бѫде въ право, въ истина, но я земете и попитайте нѣкого, когато го закараха въ Пловдивъ и остана тамъ да живѣе. Какво той прави, когато нѣмаше да добие това, каквото му е потрѣбно за храна? Даже нѣмаше възможность своитѣ книжа, като стихотворения и разни съчинения не може да ги избави. Слѣдователно, ако днесь допустнемъ да му се разгледатъ смѣткитѣ, както се каза, то азъ ще се присъедина къмъ пословицата, която казва: «подиръ дъждъ качулка!» Ний не трѣбва да обвиняваме единъ нашъ бивши прѣдсѣдатель. Нашата честь къмъ прѣдсѣдателитѣ трѣбва да бѫде много по-висока и мисля, че съ много по-високо почитание трѣбва да се отнасяме къмъ тѣхъ. Тъй щото, азъ съмъ на мнение, както коммиссията рѣши въ първото си засѣдание относително г нъ Славейкова, да се опростятъ всичкитѣ пари. Наистина нѣмамъ нищо противъ мнението, което исказа г-нъ Векиловъ, щото това прошение да се испрати на една друга коммиссия специална за прѣглежданне смѣткитѣ, но каква коммиссия би могла да стане и какво рѣшение би могла тя вземе по тия смѣтки, защото, може би, да не могѫтъ отъ страна на г-нъ Славейкова да ѝ се прѣдставятъ никакви документи. Въпроса е тукъ важенъ, толкова повече, че човѣка заявява, че нѣма документи; слѣдователно никаква коммиссия не би могла да установи никакво право по тия смѣтки, да признае нѣкаква правилность въ тѣхъ. Той се явява сега прѣдъ насъ съ прошение, дава обяснения, които азъ намирамъ за валидни и азъ мисля, че Събранието твърдѣ логично ще постѫпи, като приеме тия негови обяснения за валидни и че тѣзи пари трѣбва Събранието да ги опрости съвършенно, защото истина тѣ не сѫ оправдани, но той ги е похарчилъ, само че не може да ги оправдае, затова казвамъ, като неоправдани да се простятъ и вѣрвамъ, че почитаемото Нар. Събраиие ще се съгласи, а тъй сѫщо и коммиссията ще приеме това мое мнение, щото да се опростятъ на г-на Славейкова всичкитѣ пари.

Д-ръ Цачевъ: Слѣдъ краснорѣчивото слово на оратора, г-на Стойнова, азъ се отказвамъ.

Тр. Китанчевъ: Г-да прѣдставители! Азъ ще се присъединя къмъ мнението на г на Векилова Смѣткитѣ на II Обикновенно Нар. Събрание и онія на III-то мисля, че не сѫ прѣгледани. Ако наистина тѣ не сѫ прѣгледани, то като прѣгледахме смѣткитѣ на IV-то Обикновенно Нар. Събрание, защо да не прѣгледаме и смѣткитѣ на прѣдидущитѣ двѣ Събрания? Азъ тъй разбрахъ прѣдложението на г-на Векилова: да се прѣгледатъ смѣткитѣ и на прѣдидущитѣ двѣ Събрание, или отъ сѫщата Коммиссия, която прѣглѣда смѣткитѣ на IV-то Обикновенно Нар. Събрание, или отъ друга и тамъ да се прѣпрати това прошение на г-на Слакейкова и тогава да се разрѣши неговий въпросъ. Но отъ друга страна, като вземемъ прѣдъ видъ разясненията, които се дадоха отъ г-на докладчика, азъ дохождамъ до това заключение, че могло би по въпроса за Славейковитѣ пари и смѣтки, да се произнесемъ и сега. Г-нъ Сливейковъ бивалъ прѣдсѣдатель на Нар. Събрание, не отказва, че имало у него задържани пари 3700 и толкова лева; той обяснява, че похарчилъ повече даже, но само казва, че не може да прѣдстави сега оправдателни документи за туй, защото въ врѣме на първий прѣвратъ, когато го провъзгласиха за турски поданникъ и го изгониха въкъ отъ границитѣ на сѣверна България, не билъ въ състояние да задържи книжата си и между другитѣ му изгубени книжа, изгубилъ и тѣзи расписки и квитанци. Сега остая на насъ, г-да прѣдставители, да вѣрваме ли думитѣ на г-на Славейкова, или да не ги вѣрваме. Ако повѣрваме, че той наистина е похарчилъ тия пари и не е искалъ върхнината, защото не е ималъ оправдателни документи, тогава справедливо ще бѫде, мисля, да не се дирятъ вече тия пари отъ него и даже да му се повърнатъ онія, които му сѫ удържани. Ако ли отъ друга страна мислимъ, че тоя човѣкъ е дошелъ тука само за свое оправдание да прѣдставя такива факти; ако се усъмнимъ въ достовѣрностьта на казаното отъ него, тогава защо да му опро-

щаваме 1756 лева, както и други 2000? По добрѣ да дадe всичкитѣ. Така щото азъ пакъ дохождамъ до онова, което каза г-на Ив. Стойновъ, че или трѣбва всичкитѣ да му се искатъ, или всичкитѣ да не му се искатъ и даже да му се повърнатъ задържанитѣ 2000 лева. Слѣдователно да се вземе такова рѣшение, каквото прѣдлага г-нъ докладчикътъ на коммиссията, наистина ще бѫде непонятно. Ако коммиссията е мислила, че г-нъ Славейковъ неправилно е задържалъ 3700 и толкова лева, тогава тя трѣбваше да се произнесе да се вематъ всичкитѣ пари отъ него, ако ли пъкъ е мислила, че той е исхарчилъ тия пари, даже и повече, тогава трѣбвало би да се произнесе да му се повърнатъ задържанитѣ му пари. Заради това, азъ мисля, че можемъ да се произнесемъ: или да се повърнатъ на г-на Славейкова задържанитѣ му 2000 л., или да се изискатъ отъ него още 1756 лева.

Ако мисли Нар. Събрание, че е възможно сега да се произнесемъ по тоя въпросъ, азъ нѣмамъ нищо противъ, но ако мисли, че трѣбва да се прати на коммиссията, която ще прѣглежда смѣткитѣ, тогава и на това съмъ съгласенъ. Моето заключение е, че трѣбва да се избере една особенна коммиссия, която да прѣгледа смѣткитѣ на бившитѣ Нар. Събрания и ней да се проводи неговото прошение.

Докл. Ив. Златаровъ: Г-да народни прѣдставители! Високо оцѣнявамъ мнѣнието на г-да прѣдговорившитѣ, обаче едно нѣщо немога да сподѣля съ тѣхъ, а именно гдѣто намиратъ за нужда да се избере нѣкаква си нова коммиссия, която да прѣгледа смѣткитѣ на бившитѣ Събрания а съ това наедно и смѣткитѣ на г-на П. Р. Славейковъ. Тукъ много ясно, струва ми се обяснихъ, какъ стоятъ смѣткитѣ на г-на П. Р. Славѣйкова, а ако е въпроса за други нѣкои смѣтки, то е друга работа, но то не е въпросъ поставенъ на дневенъ редъ. Може особенно прѣдложение да се направи и да се разисква по него въ друго засѣдание.

Колкото се касае до смѣткитѣ на г-на Славейкова, това е много ясна работа. Двѣ пера сѫ само, които не сѫ оправдани: едното е отъ 100 лева за прѣнасяние архивата на Събранието и други 295 лева, които сѫ дадени, като помощь, на нѣкои бѣдни опълченци и поборници, а за дневнитѣ му и проговни пари, остава вий г-да прѣдставители да рѣшите да ли да му се признаятъ или не. Коммиссията не може да се докосне и да рѣши този важенъ въпросъ и за туй намѣри за добрѣ да ви искаже такова мнение, щото 2000 л., които сѫ взети да не се връщатъ, а осталитѣ 1756 л. и 35 ст. да не му се дирятъ.

Всѣкому е извѣстно какво е положението на г-на Славейкова днесь. Кой не знае, че той е вече въ една прѣминала старость, че, гдѣто се казва, единий му кракъ е вече въ гроба? И като знаете това, дайте му възможность да види на послѣдний си часъ, че съвѣста му е чиста и спокойна и че е далъ смѣтка за всичко. Ето на какви основания коммиссията е рѣшила: нито да се взема нѣщо отъ него, нито да му се връща вземеното. Но пакъ остая на Събранието, то да рѣши да му се опростатъ или не и ако рѣшите да му се повърнатъ и 2000 лева коммиссията нѣма да прѣтендира.

Хр. Телбезовъ: Г-да прѣдставители! Както изслушахте вече тукъ се поражда въпросъ за нѣкакви-си изразходвани и неоправдани суммы отъ 3756 л. 35 ст. отъ нѣкой си бивши прѣдсѣдатель на II-то Обикновенно Нар. Събрание. Отъ прошението на просителя се вижда, най-нагледно, че тоя въпросъ се е влачилъ доста и въ Смѣтната Палата, и въ Върх. Кассационний Сѫдъ и въ заключение г-нъ Славейковъ се отнесълъ къмъ Нар. Събрание, и моли щото да признаемъ за правилно изразходвана тая сумма, и да му се опрости, като навежда нѣкакви си доказателства безъ документи, че дѣйствително тия пари сѫ изразходвани.

Наистина, г-да прѣдставители, ако е признала Смѣт. Палата, че несправедливо сѫ исхарчени, за това тя е имала право. Имала е право заради това, защото Върх. Смѣт. Палата безъ никакви оправдателни документи, не може да признае нито единъ санътъмъ за правилно изразходванъ. Защото, тя е единственното най-високо у насъ учреждение, което е компетентно да контролира дали справедливо или несправедливо сѫ изразходвани нѣкои държавни пари.

Сега обаче дохаждамъ до другото обстоятелство. Мене ми се струва, г-да прѣдставители, че единъ прѣдсѣдатель на едно Нар. Събрание, като г-на Славейкова, за когото е сега тукъ думата, надали ще си позволи да каже прѣдъ едно подобно Нар. Събрание, така подробно, така обстоятелственно въ заявлението си, че наистина тая сумма е била задържана отъ него, че наистина я е изразходвалъ тукъ или тамъ, като посочва, че отъ нея той билъ далъ за прѣнасяние на Нар. Събрание 100 лева, други 295 лева на нѣкакви си опълченци, за себе-си задържалъ за пѫтни пари 357 лева, послѣ за дневни пари пакъ за себе си задържалъ 685 лева, други пакъ за дневни за себе си задържалъ 1100 лева, и други 257 л., така щото цѣлата сумма изразходвана отъ него и прѣдставена въ заявлението възлиза на 6298 л. 95 ст. отъ които, като изваждаме изразходвани 3756 л. 35 ст., оставатъ 1756 лева неоправдани. И коммиссията, когато е разглеждала тоя въпросъ, нѣма съмнѣние, че тя се е ржководила отъ това обстоятелство, че г-нъ Славейковъ е билъ вече наближилъ въ края на своя животъ, че той се намиралъ въ такова или онакова положение, че отъ него нѣма какво да се вземе, че даже не можелъ да съхрани свои нѣкои книжа, както и самъ г-нъ докладчикъ каза, и въ концѣ-концовъ дошла е до заключение, щото трѣбва да признаемъ: станалото до сега да е станало, а отъ сега нататъкъ да не се иска повече нищо. Сирѣчъ, ако той е билъ осѫденъ отъ нѣкакъвъ си Кассационенъ сѫдъ и му сѫ задържали до сега отъ пенсията нѣщо около 2000 лева, да си останатъ задържани, а останалата поне часть отъ 1756 лева и 35 ст. да се не взимать, да му се не искатъ. Азъ не мога да се съглася съ това мнение на коммиссията, тъкмо за това, защото, както вечъ мнозина говориха и доказаха, че за г-на Славейкова, ако справедливо се погледне къмъ всѣка една негова смѣтка, страхъ ги било, не ще се укаже, както се прѣдполага, че тѣ сѫ поне оправдани. Достатъчно е да се погледне по-хубаво на обстоятелството, при което се е завело дѣлото. И азъ повтарямъ да кажа, че каквато коммиссия и да се назначава, каквито разглеждания и да ставатъ по смѣткитѣ на тия суммы, все така ще излѣзе работата, че сѫ изразходвани отъ г-на Славейкова. Едно нѣщо само има, което бие въ очи. Ний се скѫпимъ да рѣшимъ, че трѣбва да се вземе тая сумма, защото нѣма прѣдъ нашитѣ очи, прѣдъ очитѣ на Върх. Смѣт. Палата нѣкои оправдателни документи. Но отъ друга страна, ако погледнемъ къмъ рабатата така, че тукъ за какво лице се отнася въпроса, за лице, което е заслужило на врѣмето си на България, а отъ други страна, ако и сега рѣшимъ да изберемъ друга коммиссия, както прѣдлага г-нъ Векиловъ, която да разгледа тия смѣтки, пакъ ще излѣзе, пакъ ще намѣримъ, че

дѣйствително въ дневницитѣ на това Събрание нѣма никадѣ да фигурира, че когато той е билъ прѣдсѣдатель на това Събрание, е взималъ пѫтни и дневни пари Славейковъ. Въ концѣ-концовъ, ще додемъ до заключение, и справедливо да признаемъ, че г-нъ Славейковъ не е получилъ, нито пѫтни, нито дневни пари.

Затова, на мнение съмъ да останемъ съгласни съ прѣдложението на г-на Ив. Стойновъ и г-на Китанчева, т. е. ако се признае тая сумма за справедливо изразходвана, да се признае още сега, ако ли пъкъ се не признае, да се не признава.

Ат. Насалевски: Г-да! Въпроса разискванъ отъ почитаемата коммиссия и прѣставенъ сега отъ докладчика ѝ за разглеждание въ Нар. Събрание е такъвъ, че въ II то Обикновенно Нар. Събрание, тогавашний прѣдсѣдатель г-нъ П. Р. Славейковъ е оставилъ въ смѣткитѣ си ачикъ 3756 лева, отъ които хилядо и толкова лева останали не исплатене и неоправдани и нѣмало съ какво да се оправдаятъ прѣдъ Смѣтната Палата. Азъ г-да, не съмъ съгласенъ такъво дѣло да отиде отъ Нар. Събрание по сѫдилищата. Това мисля е докачение за насъ. Освѣнъ това Смѣтната Палата не е имала право да ги прѣдава на сѫдъ, нито пъкъ Кассацията да прѣглежда дѣлото и смѣткитѣ му, защото тѣзи смѣтки се гледатъ само отъ Нар. Събрание. За това не се съгласявамъ съ прѣдложението на г-на Векилова да се прѣпроводи дѣлото на коммиссията. Коммиссията е на лице и явно се вижда, че 3756 л. останали неисплатени; т. е. не е испълнена всичката сумма вземана въ негово врѣме на прѣдсѣдателствуването му. Сега прѣдвижда свои пѫтни и дневни пари, което право закона дава на всѣки прѣставитель и той на основание на това си задьржалъ тѣзи за себе. Само тукъ има два калема, единия за опълченцитѣ, на които е далъ 100 лева и вторий калемъ за прѣнасяние книжата въ Търново. Мисля, че за това не трѣбва и дума. Лицата ги знаемъ и не за 3000 лева, но и за 300,000 лева не трѣбва да говоримъ. Ако бѣше крадецъ щѣше да открадне съ милиони. Не се съгласявамъ съ мнението на коммиссията, която казва, че колкото пари е далъ, Богъ да ги прости, и колкото не далъ пакъ Богъ да ги прости. Тукъ искача човѣкътъ съ смѣтка; мисля, че такъвъ старецъ днесь утрѣ единия му кракъ въ животътъ, а другия въ гроба, и казватъ, че на такива лица не трѣбва да гледаме съ друго око. Трѣбва да се съгласимъ на смѣтката, която е прѣдставилъ и колкото пари сѫ му зети срѣщу тѫзи смѣтка да му се повьрнатъ. Тукъ излиза явно смѣтката, че 3000 и толкова лева останали ачикъ, за това не трѣбва да се испраща на коммиссия. Моля да се прѣкратятъ дебатитѣ и да се произнесе Нар. Събрание да му се вьрне суммата и признае неговата смѣтка за дѣйствителна, тъй като той е поборникъ и старъ българинъ.

Докл. Ив. Златаровъ: Съгласенъ съмъ, съ мнението на г-на Стойнова, да не му се спира нищо за напрѣдъ отъ пенсията и да му се повьрнатъ взетитѣ до сега 2000 лева,

Прѣдсѣд.: Г-нъ Насалевски направи прѣдложение да се прѣкратятъ, дебатитѣ. Който не приема прѣдложението на г-на Насалевски, да си вдигне ржката. (Меншество). Приема се. Ще дамъ на вотиране въпроса. Коммиссията прѣдлага да се опрости на г-на Славейкова 1756 лева. (Гласове: Съгласни).

Моля ви г-да, слушайте, г-нъ Векиловъ прѣдлагаше да даде този въпросъ на Коммиссия за изучване, а г-нъ Стойновъ — да се опростятъ всичкитѣ пари. Съ това мнение на г-на Стойнова е съгласенъ и г-нъ докладчика на Коммиссията, който изразява мнението на Коммиссията, щото смѣтката на г-на Славейкова да се признае за правилна и ако има нѣщо да му се дава да му се даде. Приема ли Нар. Събрание това прѣдложение? (Едни гласове приематъ, други не приематъ). Който не приема, да си вдигне ржката. (Меншество). Приема се.

Тр. Китанчевъ: Прѣдлагамъ да се избере Коммиссия, която да прѣгледа смѣткитѣ на второто и третото Обикн. Нар. Събрание.

Прѣдсѣд.: То ще доде на реда.

Докл. Д. Ц. Коцовъ: Г-да прѣдставители! Въ Нар. Събрание е постѫпило едно прошение отъ Вратчанската Постоянна Коммиссия. Това прошение се разгледва въ прошетарната Коммиссия. Постѫпило въ прошетарната Коммиссия съ проеба и тамъ се разгледва. Не безъ извѣстно ви е, г да прѣдставители, че Вратчан. Пост. Коммиссия е взела инициятивата да повдигне паметникъ на незабвений нашь патриотъ Христо Ботевъ. Тя се е распоредила и испроводила хора въ по нашето отечество и всѣки българинъ е далъ своята лепта. Разноскитѣ, които сѫ изхарчени за него възлизатъ на 26135 лева и 93 ст., отъ които 17135 лева събрани отъ нашето отечество, а трѣбва да се отпуснатъ още 9000 лева за до исплащание на памѣтника. Вѣрвамъ, че като имаме прѣдъ видъ голѣмата заслуга, която е направилъ този герой за българската свобода, мисля, г-да депутатитѣ, ще бѫдатъ съгласни съ мнѣнието на Коммиссията да отпусне тѫзи скромна помощь, за до исплащание на памѣтника.

Векиловъ: Г-да прѣдставители! Виждате, че почитаемата Коммиссия взела инициативата за построяването на този памѣтникъ и цѣлото ни отечество България, споредъ доклада на г на докладчика е дало 17000 лева помощь. Ако се не лѫжа искатъ се още 9000 лева да отпусне Нар. Събрание на Вратч. Постоянна Коммиссия за доисплащание на този памѣтникъ. Не съмъ противенъ и увѣренъ съмъ; че никой не е противенъ на това, но ще искажа едно свое мнение и ако Нар. Събрание го намѣри за умѣстно, да го приеме. Понеже почитаемата Вратчанска Постоянна Коммиссия е взела тѫзи инициатива, за направата на този памѣтникъ, нека бѫде толкова любезна да даде и тя 3 или 4 хиляди лева, а пакъ Нар. Събрание да отпусне отъ себе си 5 или 6 хиляди лева и тогава ржководимъ, че ще бѫде честь и слава за Вратчанската Окр. Постоянна Коммиссия, че дава 4 или 5 хиляди лева за този памѣтникъ. Споредъ доклада се вижда, че отъ отечеството ни сѫ събрани 17135 л а Окр. Постоянна Коммиссия не е дала нито двѣ пари. Да даде 4000 лева и тогава да има важность, че взела инициатива и е помогнала отъ своя окржженъ бюджетъ. Моля Нар. Събрание, да се съгласи на това и ако поне Нар. Събрание може, да отпусне цѣлата сумма.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! Най-важно въ Каммаритѣ е уважение на създаденитѣ прѣцеденти. Не искамъ да се впущамъ на създаденитѣ прецеденти, защото трѣбва, да бѫдемъ всички еднакви. Азъ нѣма да говоря за патриотизмътъ и за величието на Христо Ботевъ, защото е извѣстно на всѣкого, но, като се присъединявамъ на мнението на Коммиссията, моля и вѣрвамъ, че Нар. Събрание не ще по никой начинъ, да откаже тѫзи малка помощь 9000 лева, които се искатъ отъ Вратчанската Постоянна Коммиссия, защото ако би могло, да се дадѫтъ отъ една Постоянна Коммиссия 26000 лева, нѣма никога, да се обърне къмъ Нар. Събрание, да иска помощь. Вѣрвамъ Нар. Събрание ще се съгласи съ

мнението на Коммиссията и ще отпусне тѣзи 9000 лева. Прѣдлагамъ, да се прѣкратятъ дебатитѣ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г-на Стойнова, за прѣкращение на дебатитѣ. Който приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се. Вратчанската Постоянна Коммиссия иска отъ Нар. Събрание 9000 лева за доизплащание памѣтника на Христо Ботевъ. Прѣдложението на г-на Векилова е да се отпуснѫтъ отъ Нар. Събрание само 5—6 хиляди лева. Ще се гласува прѣдложението на Коммиссията. Който не приема прѣдложението на Коммиссията, да си вдигне ржката. (Меншество). Приема се.

Давамъ 5 минути отдихъ.

(Слѣдъ отпускъ).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се продължава.

Дума има г-нъ докладчикъ.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение постѫпило въ Нар. Събрание отъ Алекса Ранчевъ, житель Софийский, родомъ отъ гр. Пиротъ, бивший опълченецъ, участвувалъ въ Срѣбско-Турската, Русско-Турската и Срѣбско-Българската война, въ която е билъ четникъ, на една чета отъ отряда на Майоръ Паница, сега е останалъ слѣпъ и съ двѣтѣ очи. Нар. Събрание миналата година му е отпуснало пенсия отъ 50 лева мѣсѣчно. Като излага, че тая пенсия била недостатъчна, понеже плащалъ за квартира, плащалъ на човѣкъ, който да му слугува и т. н., моли Нар. Събрание да му увеличи пенсията отъ 50 на 100 лева.

Коммиссията е на мнѣние да се остави това прошение безъ послѣдствие. (Гласове: Съгласни).

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да говори по това прошение? (Гласове: Не желае).

Алекса Ранчевъ, житель Софийский. бивший опълченецъ, който е участвувалъ, въ Срѣбско-Турската, Русско-Турската и Срѣбско-Българската войни, останалъ е слѣпъ и съ двѣтѣ очи. Нар Събрание миналата година му е отпустнало 50 лева пенсия на мѣсѣцъ, а сега иска да му се увеличи отъ 50 на 100 лева.

Коммиссията е на мнение да се остави прошението му безъ послѣдствие. Който не приема прѣдложението на коммиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Второ прошение отъ Цвѣта Генова, жителка отъ гр. Враца, която е имала пожизнена пенсия 240 лева годишно, за дълговрѣменното си учителствувание. Понеже тая пенсия била малка, моли Нар. Събрание да се увеличи отъ 240 на 400 лева годишно.

Коммиссията е на мнение да се остави прошението на просителката безъ послѣдствие, тъй като на сама жена достатъчни сѫ годишно 240 лева.

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да говори по прошението на Цвѣта Генова? (Гласове: Нѣма). Ще дамъ на вотирание прѣдложението на коммиссията. Който не приема прѣдложението на коммиссията, което е: да се остави прошението на Цвѣта Генова безъ послѣдствие, тъй като на сама жена сѫ били достатъчни 240 лева годишна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ.: Трето прошение отъ Любомиръ Младеновъ, бивши старъ учитель, който иска, да му се отпусне една пенсия за дълговрѣменното му учителствувание. Понеже коммиссията има свѣдѣние, че М-ството съгласно закона за отпущание пенсия и възнаграждение на прѣстарели учители получилъ е отпуснатата пенсия, Коммиссията е на мнение да се остави прошението безъ послѣдствие. (Гласове: Съгласни).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да говори врьху това прошение? (Гласове: Нѣма).

Ще дамъ на вотирание прѣдложението на коммиссията, която прѣдлага щото прошението на Любомиръ Младеновъ, който иска да му се даде пенсия, като старъ учитель, да се остави безъ послѣдствие, тъй като по свѣдѣнията на коммиссията, била му вече дадена пенсия съгласно закона за давание пенсии и възнаграждения на прѣстарели учители. Който не приема прѣдложението на коммиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Андонъ Поповъ, директоръ на българската театрална трупа, по настоящемъ живущъ въ гр. Търново. Негова милость съ едно свидѣтелство отъ Търновското гр. общ. управление, като удостовѣрява, че театралната трупа, се намирала въ Търново и състояла отъ 16 души актьори, моли Нар. Събрание, да прѣдвиди една сумма въ бюджета за подобрѣние на неговата трупа. Коммиссията, като има прѣдъ видъ, че на негова милость е било отпуснато еднажъ 10.000 лева, за подобрение на трупата му, и по свѣдѣния които сѫ постѫпили въ коммиссията, че негова милость не е могълъ нищо да направи съ тия пари, а просто сѫ ги опапали. (Смѣхъ). Коммиссията е на мнение и моли Нар. Събрание, да остави това прошение безъ послѣдствие. (Гласове: Съгласни).

Прѣдсѣд.: Имали нѣкой да говори вьрху прошението на Андонъ Поповъ?

Свящ. Франговъ: Азъ до колкото зная въ послѣдно врѣме, когато Андонъ Поповъ даваше прѣдставления въ Търново, скараха се нѣщо по между си, защото негова милость е билъ изѣлъ около 2.000 лева на театралната трупа. За това рѣшението на коммиссията е справедливо и азъ моля да се приеме.

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой да говори? (Гласове: Не желае) Ще дамъ на вотирание. Който не приема прѣдложението на коммиссията, да се остави прошението на Андонъ Поповъ безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: Хр. Векиловъ: Прошение отъ Анастасия Елифтерова отъ гр. В Търново. Получавала е до сега по 40 лева мѣсечна пенсия за сина ѝ Тодоръ Елифтеровъ, който е билъ убитъ въ врѣме на въстанието въ 1876 год., въ Дрѣновския монастиръ; но понеже тая не ѝ била достатъчна, като жена вдовица, моли да ѝ се увеличи пенсията отъ 40 на 60 лева мѣсѣчно.

Коммиссията, като има прѣдъ видъ, че просителката е сама жена, че 40 лева мѣсѣчно ѝ сѫ достатъчни за да може да живѣе, на мнение е да се остави прошението безъ послѣдствие.

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой да говори? (Гласове: Не желае). Ще дамъ на вотирание. Който не приема прѣдложението на коммиссията, щото прошението на Анастасия Елифтерова да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Мария Василева Пѣтлешкова, живуща въ с. Брацигово, Пещерска околия, имала пожизнена пенсия отъ 20 лева, но като жена вдовица не ѝ била достатъчна тая пенсия, моли Нар. Събрание да я увеличи отъ 20 на 35 лева.

Комиссията като има прѣдъ видъ, че сѫ достатъчни 20 л. пенсия, на мнение е да се остави прошението безъ послѣдствие.

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой да говори по това прошение? (Гласове: Не желае). Ще дамъ на вотиране. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото прошението на Мария Василева Пѣтлешкова да остане безъ послѣдствие, да си вдигне рѫката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Има и други нѣколко прошения постѫпили, въ Нар. Събрание отъ всички краища на държавата, именно за горитѣ. Населението въ цѣлата държава се оплаква отъ досегашното положение на горитѣ и отъ комиссиитѣ, които прѣди една година бѣха назначени отъ Финансовото М-ство за тая цѣль. Знаете, г-да прѣдставители, че въ миналогодишната сессия на настоящото Нар. Събрание, г-нъ бившия М-ръ на Финанситѣ, самъ лично се обѣща, че ще уничтожи съ едно окръжно, разпорежданията, които бѣха станали тогава съ тия комиссии, които още въ него врѣме като излѣзоха по селата намѣриха гори, които селянитѣ притѣжаватъ отъ години, като: балталъци, пасбища и пр., но понеже селянитѣ не могли да прѣдставятъ документи за право на собственность, комиссиитѣ имъ отнѣха горитѣ и остави по единъ стражарь съ зелени пагони и завардиха горитѣ. Хората сега нѣма отъ гдѣ да си насѣкѫтъ дърва, даже и до тѫзи минута не виждамъ да е внесенъ законъ за горитѣ. (Гласове: Внесенъ е. Други гласове: Повърнатъ е. Прѣдсѣд.: Моля г-да прѣдставителитѣ да пазятъ тишина). Г-нъ М стръ, като не е направилъ разпореждание, което бѣше обѣщалъ миналата година, и до днесь, надѣваме се поне, че въ настоящата сессия на поч. Нар. Събрание, ще бѫде внесенъ нѣкой законъ за горитѣ. До колкото ми е извѣстно, подобенъ законъ имало е внесенъ, но не официално. (Гласове: Оттѣгленъ е). Съ внасянието си заедно законътъ е билъ оттѣгленъ, подъ прѣдлогъ, че г нъ М-ръ на Финанситѣ е искалъ да го допълни и да го внесе отъ ново. Комиссията нѣма нищо противъ това, но просто желае, щото г-да нар. прѣдставители, да поискатъ отъ г-на М-ра на Финанситѣ, да внесе часъ по-скоро тоя законъ. Такова е мнението на комиссията.

Прѣдсѣд.: Г-да прѣдставители! Върху този въпросъ излишно ще бѫде да се дебатира, понеже законопроектътъ за горитѣ, който бѣше внесенъ дѣйствително, че г-нъ М-ръ на Финанситѣ си го оттѣгли, тъй като той е билъ внесенъ още миналата сессия. М-вото сега го допълнява и ще го внесе на ново. (Гласове: Съгласни).

Има ли още нѣщо г-нъ докладчикътъ да докладва?

Докл. Хр. Векиловъ: Нѣма.

Прѣдсѣд.: Дневний редъ е исчерпанъ.

Ив. Цанковъ: Прѣдлагамъ за идущото засѣдание да се тури на дневенъ редъ четението членъ по членъ законопроекта за пощитѣ и телеграфитѣ, който е разгледанъ отъ комиссията, безъ да се печати доклада ѝ, тъй като измѣненията сѫ съвършенно малко.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Цанковъ прѣдлага за идущото засѣдание, да се тури на дневенъ редъ второто четение на законопроекта на телеграфитѣ и пощитѣ, и безъ да се печати доклада на комиссията, понеже тя е направила малки измѣнения. Приема ли Нар. Събрание това прѣдложение? (Гласове: Приема). Който не приема, да си вдигне рѫката. (Никой не вдига). Приема се.

Тр. Китанчевъ: На дневенъ редъ за въ понедѣлникъ прѣдлагамъ да се тури и моето прѣдложение, за избирание на особенна комиссия, която да прѣгледа смѣткитѣ на II и III обик. Нар. Събрание. (Гласове: Съгласни).

Прѣдсѣд.: Има ли още нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да прѣдлага нѣщо за идущий дневенъ редъ? (Гласове: Нѣма).

Засѣданието се закрива.

(Закрито въ 4 часа послѣ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **П. Славковъ.**

Подпрѣдсѣдатели: **Дим. Петковъ.** **Ив. Антоновъ.**

Секретари: **Зах. Градинаровъ.** **Ив. Златаревъ.** **Геор. Пѣневъ.** **Антонъ Байчовъ.** **Ив. Халачовъ.** **Иор. Симеоновъ.**

Секретари: **Ат. Гр. Каракашевъ.** **Д-ръ Сарѫ-Ивановъ.** **Христо Лѣкарски.** **Д-ръ Стояновичь.** **Т. Кировъ.** **Я. Д. Матакиевъ.**

Ревизоръ на стенографическото бюро при Нар. Събрание: **Д. Ювевъ.**